

Center for Dokumentation
og Indsats mod Ekstremisme

Status på forebyggelse af ekstremisme i de danske kommuner

2023-2024

© 2025 Udlændingestyrelsen

Center for Dokumentation og Indsats mod Ekstremisme
Udlændingestyrelsen

Farimagsvej 51A
4700 Næstved
Danmark

Tlf.: 72 14 27 00

August 2025

Alle rettigheder tilhører Udlændingestyrelsen
Udgivelsen kan frit hentes på stopekstremisme.dk
Udlændingestyrelsens udgivelser kan frit citeres med tydelig kildeangivelse

Layout: Stibo Complete A/S

Forord

Forebyggelse af ekstremisme handler i høj grad om at værne om samfundets sikkerhed og sammenhængskraft, ligesom det handler om den enkelte borgers trivsel. I en tid, hvor ekstremismefeltet bliver mere komplekst, og tendenser som hybridisering og polarisering samt udbredelse af hadefulde konspirationsteorier og voldeligt onlineindhold fylder, er det afgørende, at den danske forebyggelsesindsats står stærkest muligt.

Når vi i Danmark arbejder med dokumentation og forebyggelse af ekstremisme, er det afgørende, at det hviler på data, forskning og bedste praksisser. Dette giver de bedste forudsætninger for at identificere og adressere aktuelle radikaliserings-tendenser samt vurdere, om de rette redskaber er til stede, om forebyggelsen virker, og om der er behov for yderligere udvikling af området.

I Center for Dokumentation og Indsats mod Ekstremisme er en af vores kerneopgaver at have et nationalt perspektiv på, hvordan vi bedst forebygger ekstremisme lokalt. Dette gør vi bl.a. ved at indhente, producere og formidle aktuel viden og forskning samt ved at have et tæt samarbejde med kommunerne, hvor vi lytter til de tendenser, udfordringer og behov, som de oplever.

Denne undersøgelse er en del af dette arbejde. Vi har spurgt alle landets kommuner om de bekymringer for ekstremisme, som de modtager og arbejder videre med i deres lokale infohussamarbejde.

Infohussamarbejdet er kernen i den danske model for forebyggelse af ekstremisme. I alle landets kommuner er der etableret et infohus kommune, som er et tværsektorielt kriminalpræventivt myndighedssamarbejde mellem politikredsen, kommunen og evt. kriminalforsorgen og andre relevante myndigheder. Formålet med samarbejdet er at modtage og vurdere bekymringer for ekstremisme rettidigt og med de rette kompetencer for at forebygge kriminelle handlinger med ekstremistisk motiv.

De involverede myndigheder sørger tillidsfuldt og systematisk for, at den danske forebyggelsesindsats står stærkt. Undersøgelsen vil forhåbentlig bidrage til at styrke kommunernes forebyggende arbejde med ekstremisme og inspirere til yderligere samarbejde og brug af data i denne vigtige indsats.

Vi vil benytte lejligheden til at sige mange tak til de kommunale infohustovholdere for at medvirke i denne undersøgelse. Samtidigt vil vi gerne takke alle i infohussamarbejdet for at bidrage til, at vi har et trygt og modstandsdygtigt samfund.

God læselyst!

Med venlig hilsen

Kenneth Schmidt Hansen
Centerchef
Center for Dokumentation og
Indsats mod Ekstremisme

Indhold

Forord	3
Hovedkonklusioner	6
1. Indledning	9
1.1 Formål med undersøgelsen	10
1.2 Læsevejledning.....	10
1.3 Metodisk tilgang	11
1.4 Centrale forbehold og afgrænsninger.....	12
2. Omfang: Modtagelse og håndtering i infohus-regi	15
2.1 Bekymringer modtaget og arbejdet videre med i infohus-regi	15
2.2 Omfang af bekymringer fordelt på kommuner.....	16
2.3 Hvor kommer henvendelserne fra?	17
3. Vurderingen i infohus-regi og samtalen	21
3.1 Vurderingsværktøjet.....	21
3.2 Notering og journalisering	23
3.3 Samtaler med de personer, der var bekymring for	24
4. Indhold i og karakteren af bekymringer	27
4.1 Køn	27
4.2 Alder.....	28
4.3 Ekstremismeform	29
4.4 Dimensioner i bekymringen	30
4.5 Faktorer til stede i bekymringerne	32
4.5.1 Viden og mistanke om psykiske diagnoser	32
4.5.2 Online	35
4.5.3 Skoletrusler.....	36
4.5.4 Misogyni (kvindehad).....	38
4.5.5 Antisemitisme og negativ social kontrol.....	39
4.5.6 Ekstrem aktivisme og udenlandsk påvirkning	40
5. Indsatser	43
5.1 Indsatser er uden for infohusenes arbejdsområde.....	43
5.2 At fortsætte eller igangsætte ny indsats	43
5.3 Indsatser under 18 år.....	44
5.4 Indsatser over 18 år	46
6. Afslutning	49
Litteraturliste	50

Hovedkonklusioner

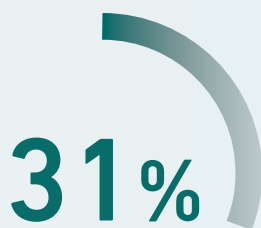
Samlet viser undersøgelsen for 2023-2024, at:

90 pct. af de kommunale infohustovholdere har modtaget en eller flere bekymringer for ekstremisme.

De kommunale infohustovholdere har modtaget bekymringer om i alt 619 personer. Heraf blev bekymringer for 359 personer analyseret og vurderet i infohuset, hvilket svarer til 58 pct. af det samlede antal modtagne bekymringer.

31 pct. af det samlede antal modtagne bekymringer kom fra politiet.

I 55 pct. af de bekymringer, der blev arbejdet videre med i infohus-regi, blev der taget en samtale med den pågældende person.

40 pct. af de bekymringer, der er arbejdet videre med i infohus-regi, handlede om ekstrem islamisme.

65 pct. af de bekymringer, der blev arbejdet videre med i infohus-regi, drejede sig om børn og unge i aldersgruppen 10-22 år.

14 pct. af de bekymringer, som blev vurderet i infohus-regi, handlede om skoletrusler.

I 36 pct. af de bekymringer, som blev vurderet i infohus-regi, var personens onlineliv en faktor.

1. Indledning

Center for Dokumentation og Indsats mod Ekstremisme (CDE) udgiver for anden gang en rapport, der belyser arbejdet med at forebygge ekstremisme i kommunerne i regi af infohus kommune. Den første rapport omhandlede perioden 2021-2022, mens denne rapport dækker perioden 2023-2024. Begge rapporter er baseret på data fra en spørgeskemaundersøgelse sendt til alle landets kommuner samt kvalitative interviews med otte forskellige kommunale infohustovholdere.

Ved at gentage undersøgelsen hvert andet år kan CDE undersøge, hvilke bekymringer kommunerne modtager, om tendenser inden for ekstremisme udvikler sig, og om indsatserne til at forebygge ekstremisme ændrer sig over tid på tværs af landet. Det giver mulighed for både kommuner og CDE at justere eksisterende indsatser, så forebyggelsen kan imødekomme nye udfordringer.

Nærværende rapport henvender sig til fagpersoner i kommuner, politi, kriminalforsorgen, psykiatrien og andre myndigheder og aktører, der arbejder med forebyggelse af ekstremisme. Den er også rettet mod den brede offentlighed, der har interesse for området.

1.1 Formål med undersøgelsen

Formålet med undersøgelsen er at tilvejebringe en status over de bekymringer vedrørende ekstremisme, som kommunerne modtager og bringer ind i det lokale infohus kommune, hvor politiets og kommunens infohustovholdere er de centrale myndigheder. Undersøgelsen giver også en forståelse for, hvilke typer bekymringer myndighederne i infohus kommune arbejder med.

Undersøgelsen har fokus på to overordnede temaer og undersøgelsesspørgsmål:

- **Bekymringer:** Hvad er omfanget af og indholdet i de bekymringer, der er arbejdet videre med i infohus-regi? Hvornår afholdes der samtaler med den borger, bekymringen omhandler?
- **Indsatser:** Er der iværksat indsatser for at hjælpe den enkelte borger med at opnå bedre trivsel? Hvilke slags indsatser bliver primært anvendt?

Viden fra denne undersøgelse vil blive anvendt til at styrke CDE's rådgivning og undervisning til kommuner og andre aktører, der arbejder med ekstremismeforebyggelse. Denne viden vil også danne grundlag for fremtidig prioritering af CDE's videnindsamling. Derudover kan viden fra undersøgelsen hjælpe kommuner og politiet med at målrette og intensivere deres indsats på relevante fokusområder.

CDE forventer også fremover at foretage disse statusundersøgelser hvert andet år for følge tendenserne i de bekymringer, kommunerne modtager, samt infohus kommunes håndtering heraf.

1.2 Læsevejledning

Rapporten består af seks kapitler:

- **Kapitel 1** er en introduktion til selve rapporten, herunder hvad formålet og baggrunden er, den metodiske tilgang og særlige forbehold.
- **Kapitel 2** belyser omfanget af de bekymringer, som de kommunale infohustovholdere har modtaget og arbejdet videre med i infohus kommune. Kapitlet viser også, hvilke aktører de kommunale infohustovholdere har modtaget bekymringerne fra.
- **Kapitel 3** skildrer, i hvilket omfang *vurderingsværktøjet* bliver anvendt til at analysere og vurdere bekymringerne om ekstremisme, og hvorvidt der bliver taget kontakt til de borgere, bekymringerne omhandler. Desuden belyses kommunernes tilfredshed med deres notat- og journaliseringspraksis vedrørende bekymringer, der vurderes i infohus kommune.
- **Kapitel 4** beskriver indholdet og karakteren af de bekymringer, som de kommunale infohustovholdere bringer ind til infohus kommune til videre analyse og vurdering.
- **Kapitel 5** giver et indblik i, hvilke indsatser der anvendes for at hjælpe de borgere, som bekymringerne omhandler.
- **Kapitel 6** afslutter rapporten med en opsummering af de vigtigste fund.

1.3 Metodisk tilgang

Der er i denne undersøgelse anvendt en todelt dataindsamling. Første del bestod af udsendelse af et elektronisk spørgeskema til landets kommuner i december 2024. Spørgeskemaet indeholdt spørgsmål om de bekymringer vedrørende ekstremisme, som kommunerne havde modtaget og arbejdet med i perioden 2023-2024. Anden del af undersøgelsen bestod af semistrukturerede interviews med 8 kommunale infohustovholdere foretaget i marts og april 2025.

Det er den samme metodiske tilgang, som blev benyttet i den første undersøgelse, der dækkede årene 2021-2022. Ved at anvende den samme metode skabes et bedre grundlag for at sammenligne data over tid.

CDE har derfor også i denne undersøgelse henvendt sig til de kommunale infohustovholdere for svar på både spørgeskema og semistrukturerede interviews. Dette skyldes en antagelse om, at infohustovholderne er den faggruppe i kommunen, der har det bedste kendskab til de bekymringer, som bliver modtaget og vurderet i infohus kommune. Det er også denne faggruppe, som CDE prioriterer at opkvalificere og rådgive i forbindelse med opgaven med at forebygge ekstremisme i kommunerne.

I den første undersøgelse blev de kommunale infohustovholdere spurgt om kommunens organisering af infohuset, samt hvor ofte der blev indkaldt til møder for at vurdere bekymringer. Disse spørgsmål er ikke blevet stillet i denne undersøgelse. I stedet er undersøgelsen blevet udvidet med flere spørgsmål om karakteren og indholdet af bekymringerne vedrørende ekstremisme.

Infohussamarbejdet er struktureret ved infohus kommune og infohus netværk.

Når denne rapport omtaler infohussamarbejdet eller infohusene, menes der infohus kommune, dvs.

det tværsektorielle myndighedssamarbejde mellem den enkelte kommune, den respektive politikreds samt andre relevante myndigheder med det overordnede formål at samle relevante kompetencer til at vurdere konkrete bekymringer for borgere bosat i kommunen.¹

Infohus netværk er et mødeforum i hver af de 12 politikredse, hvor politiets infohustovholdere inviterer de kommunale infohustovholdere, kriminalforsorgen og andre relevante myndigheder inden for deres respektive kredse til møde 2-4 gange om året. På møderne kan myndighederne drøfte udfordringer og tendenser, dele viden om metoder og evt. dele erfaring med håndtering af bekymringer i anonymiseret form.

Der har igen været stor velvillighed til at besvare spørgeskemaundersøgelsen. Af landets 98 kommuner har 93 besvaret spørgeskemaet, hvilket vidner om en god opbakning.

CDE har desuden interviewet otte kommunale infohustovholdere. Formålet med disse interviews er at opnå en kvalitativ nuancering og uddybning af spørgeskemaundersøgelsens kvantitative svar.

De otte kommunale infohustovholdere er udvalgt på baggrund af en række kriterier. Nemlig at kommunen har vurderet:

- mere end 4 bekymringer for **ekstremisme** i regi af infohuset
- mindst 1 bekymring, hvor **skoletrusler** var en faktor i bekymringen
- mindst 1 bekymring, hvor **onlineliv** var en faktor i bekymringen
- mindst 1 bekymring, hvor **viden eller mistanke om psykisk sygdom** var en faktor i bekymringen

Desuden er der foretaget en udvælgelse, der sikrer en nogenlunde geografisk fordeling og repræsentation af både store og små byer samt landkommuner.

¹ I rapporten 'Status på forebyggelse af ekstremisme i de danske kommuner 2021-2022' kan du læse mere om infohusets organisering, [url](#)

1.4 Centrale forbehold og afgrænsninger

Det er vigtigt at påpege, at denne undersøgelse ikke udgør et udtømmende overblik over de bekymringer for ekstremisme, der findes i Danmark. Denne undersøgelse giver alene et indblik i de bekymringer for ekstremisme, som de *kommunale infohustovholdere* modtager og bringer ind til videre vurdering i infohus kommune.

Der kan være bekymringer for ekstremisme, som de kommunale infohustovholdere ikke modtager og dermed ikke har kendskab til. Det kan skyldes, at den person, som har en bekymring, ikke ved, hvor vedkommende skal henvende sig, eller måske ikke ønsker at involvere en myndighed i sin bekymring. Det er også muligt at tage kontakt til politiets infohustovholder med bekymring for ekstremisme. Polititovholderen kan vælge ikke at bringe den ind i infohuset, hvis der er sikkerhedsforhold, som gør, at bekymringen alene skal behandles af politiet.

Fem af landets kommuner er ikke repræsenteret i denne undersøgelse, da de ikke har besvaret det udsendte spørgeskema. Når rapporten nævner kommuner eller kommunale infohustovholdere i en samlet betegnelse, er der tale om de 93 kommuner, som har besvaret spørgeskemaet.

Kommunerne har forskellige journaliseringspraksisser, hvad angår bekymringer vurderet i infohus kommune. I undersøgelsen er de kommunale infohustovholdere spurgt ind til forskellige forhold og faktorer, der relaterer sig til bekymringer modtaget over en periode på to år. Disse informationer er muligvis ikke dokumenteret skriftligt, hvorfor det kan forventes, at informationerne i nogle tilfælde er baseret på hukommelse. Dette udgør et vigtigt forbehold i undersøgelsen. I undersøgelsen er de kommunale infohustovholdere blevet spurgt til, hvorvidt de er tilfredse med deres notat- og journaliseringspraksis. Svarene fremgår i kapitel 3.

2. Omfang: Modtagelse og håndtering i infohus-regi

Dette kapitel præsenterer antallet af bekymringer om ekstremisme, som de kommunale infohustovholdere har modtaget og bragt ind i infohus kommune til videre analyse og vurdering i løbet af 2023-2024. Desuden vil kapitlet vise, hvor disse bekymringer kommer fra.

2.1 Bekymringer modtaget og arbejdet videre med i infohus-regi

I spørgeskemaundersøgelsen oplyser de kommunale infohustovholdere, at de samlet har modtaget bekymringer for 619 personer vedrørende ekstremisme. I perioden 2021-2022 modtog de til sammenligning bekymringer for 489 personer. Dette svarer til en stigning på 27 pct. Stigningen kan skyldes forskellige forhold, bl.a. at fagpersoner og borgere har fået bedre kendskab til, hvor de skal henvende sig med en bekymring om ekstremisme.

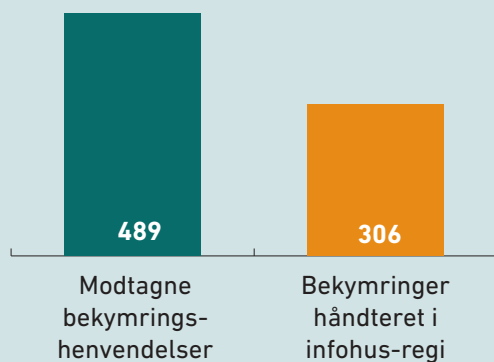
Af de modtagne 619 bekymringer er der arbejdet videre med 359 i regi af infohus kommune (herefter

infohus-regi). I løbet af 2021-2022 blev der arbejdet videre med 306 bekymringer. Dette svarer til en stigning på 17 pct.

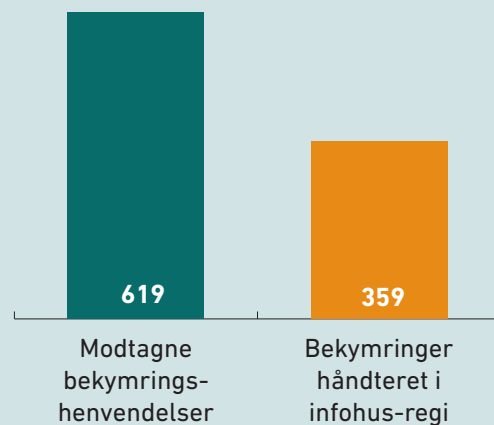
Med 'i regi af infohus kommune' menes, at bekymringshenvendelsen har været analyseret og vurderet med politiet og eventuelt andre myndigheder. I denne proces bliver bekymringens alvorsgrad og eventuelle opmærksomheder vurderet. Der kan også være anbefalet indsatser rettet mod personen eller de personer, som bekymringshenvendelsen omhandler. Denne definition indgår i det udsendte spørgeskema.

Selvom beskrivelsen af 'regi af infohus kommune' indgik i spørgeskemaet, kan der stadig være forskellige praksisser for, hvordan infohuset er organiseret i de forskellige kommuner, og om bekymringer vil blive vendt med andre myndigheder ud over politiets infohustovholder.

Figur 1: Antal bekymringer modtaget og håndteret i infohus-regi i løbet af 2021-2022

Figur 2: Antal bekymringer modtaget og håndteret i infohus-regi i løbet af 2023-2024

Samtidig viser begge undersøgelser, at der også er bekymringer, som ikke bringes ind i infohus-regi for yderligere analyse og vurdering. Den første undersøgelse pegede på, at 37 pct. af bekymringerne ikke blev vurderet i infohus-regi, mens det for denne undersøgelse er 42 pct. af bekymringerne. Der er således en lille stigning i andelen af bekymringer, der ikke bliver arbejdet videre med i infohus-regi.

Der kan være flere grunde til, at det ikke er alle bekymringer, der bringes ind i infohus-regi. Det kan skyldes, at det af politiets og kommunens infohustovholdere er blevet vurderet, at der ikke er tale om risiko for ekstremisme, eller at bekymringen alene skal håndteres af politiet på grund af en sikkerhedsrisiko.

En af de kommunale infohustovholdere fortæller i interviewet:

”Det kan være bekymringer, hvor lærere er bekymrede for et eller andet, og så har vi vurderet, at det ikke var alvorligt, så det kunne de selv håndtere. Dem har der været nogle stykker af.”

En anden kommunal infohustovholder nævner i interviewet:

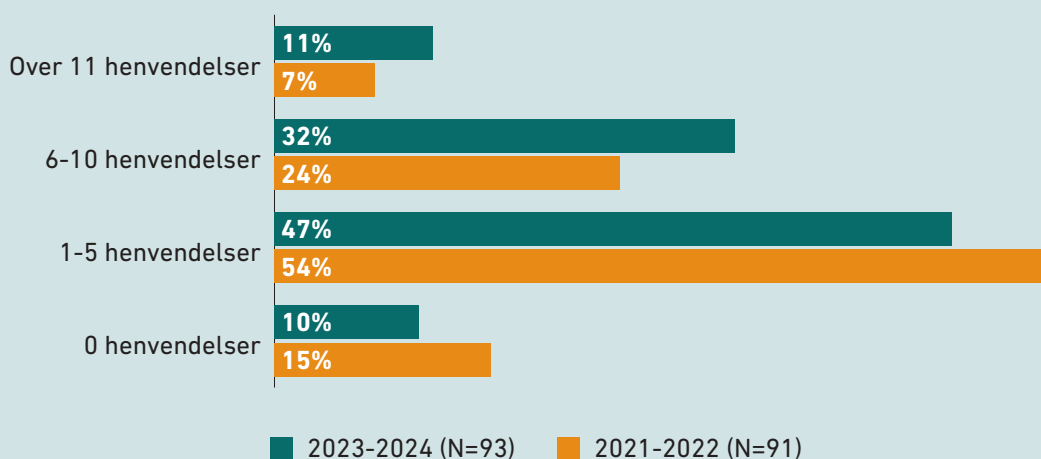
”Vi samarbejder med politiet. Det er ofte politiets vurdering, om en bekymring skal i infohuset. Ofte kan det være en udfordring på det sociale område frem for konkret radikalisering. Vi kan være i tvivl, derfor har vi haft politiet til at vurdere [om en bekymring skal i infohuset, red.]”

2.2 Omfang af bekymringer fordelt på kommuner

90 pct. af de kommunale infohustovholdere har modtaget mindst én henvendelse om bekymring for ekstremisme. Dette er en lille stigning i forhold til den første undersøgelse i 2021-2022, hvor tallet var 85 pct.

Det fordeler sig sådan, at 47 pct. af landets kommuner har modtaget mellem 1 og 5 henvendelser, mens 32 pct. har modtaget mellem 6 og 10 henvendelser og 11 pct. har modtaget 11 eller flere bekymringer om ekstremisme. Dette er sammenfattet i figuren nedenfor og sammenlignet med den første periode. Figuren viser en stigning i, hvor mange bekymringshenvendelser de enkelte kommuner modtager.

Figur 3: Antal modtagne bekymringshenvendelser:
Pct. angiver andelen af kommuner ud af det samlede antal respondenter

2.3 Hvor kommer henvendelserne fra?

Alle kan henvende sig til de kommunale infohustovholdere med en bekymring for ekstremisme. Det kan fx være en ansat i kommunen, som har oplevet en bekymrende adfærd hos en kollega eller bekymrende udtalelser fra en borger. Det kan også være en lærer, som måske opdager, at en elev ser videoer af ekstremistisk karakter på sociale medier. Det kan desuden være en civilsamfundsaktør eller et familiemedlem, der henvender sig med en bekymring. Bekymringen kan komme ind på et tidligt stadie, og fx handle om en persons ændrede adfærd eller lignende, men den kan også have en høj alvorsgrad.

Ud af de samlede 619 henvendelser, som er modtaget af de kommunale infohustovholdere, er 192 modtaget fra politiet, inkl. politiets infohustovholdere, hvilket svarer til 31 pct. Det er vigtigt at påpege, at politiets infohustovholdere kan have modtaget bekymringer fra de samme aktører, som CDE har angivet som øvrige svarmuligheder i spørgeske- maundersøgelsen. For eksempel kan politiet have modtaget bekymringer fra skole, en civilsamfunds- aktør eller et familiemedlem, som de bringer ind i infohuset. Nedenstående diagram giver *ikke* svar på, hvorfra politiet modtager deres henvendelser. Figuren giver alene et overblik over, hvor de *kommunale infohustovholdere* har modtaget henvendelser fra.

Figur 4 viser, at 139 af bekymringerne er modtaget fra skoler, hvilket udgør 22 pct. af det samlede antal modtagne henvendelser om ekstremisme.

Den første undersøgelse om perioden 2021-2022 viste, at 64 pct. af kommunerne har forankret den kommunale infohustovholder i SSP, det formaliserede kriminalpræventive myndighedssamarbejde mellem skole, socialforvaltning og politi. Det kan tyde på, at den kommunale infohustovholder her i forvejen har et godt og tæt samarbejde med skolerne og de sociale myndigheder, og det er sandsynligt, at skolerne derfor har et godt kendskab til, hvordan de skal henvende sig til infohuset.

En af de kommunale infohustovholdere udtrykker det i interviewet således:

” Vi har mange bekymringer, der handler om børn og unge. Det handler også om, at vi har et stærkt SSP-netværk, som infohuset er forankret i, og derfor ved folk, hvem de skal henvende sig til. Det er lidt sværere ift. jobcentret, ungdomsuddannelser osv. Her er kendskabet til infohuset ikke godt nok.”

Figuren viser desuden, at der er en række aktører, der kun har henvendt sig med få bekymringer. Det kan på den ene side tyde på, at disse aktører ikke oplever bekymringer for ekstremisme, men det kan også tyde på, at kendskabet til infohusene ikke er tilstrækkeligt udbredt i disse sektorer. Der kan potentielt være fagprofessionelle og borgere, som ikke ved, hvor de skal henvende sig med en bekymring om ekstremisme. Blandt andet har den regionale behandlingspsykiatri og den kommunale socialpsykiatri samlet set henvendt sig med bekymringer for 18 personer. Det er relevant at bemærke, at den regionale behandlingspsykiatri og den kommunale socialpsykiatri kan have henvendt sig til politiets infohustovholdere i stedet.

Figur 4: Hvilke aktører har henvendt sig til den kommunale infohustovholder med bekymringer?

3. Vurderingen i infohus-regi og samtalen

Dette kapitel kommer nærmere ind på den første analyse og vurdering af bekymringerne, og hvorvidt de borgere, der er en bekymring for, bliver kontaktet herom. Desuden belyser kapitlet kommunernes tilfredshed med deres notat- og journaliseringspraksis.

3.1 Vurderingsværktøjet

Når de kommunale infohustovholdere modtager en bekymring om ekstremisme, er den nationalt anbefalede procedure,² at bekymringen altid først vendes med politiets infohustovholder. Sammen vil de beslutte, om den skal bringes ind i infohuset til videre analyse og vurdering på et møde, hvor andre myndigheder med kendskab til personen også kan deltage.³

CDE har sammen med andre nationale og lokale aktører udviklet *Vurderingsværktøj til anvendelse ved bekymring for ekstremisme*⁴ (herefter vurderingsværktøjet) specifikt til at understøtte infohussamarbejdet på disse møder for at undersøge og forstå en bekymrings elementer, omfang og alvorsgrad.

Vurderingsværktøjet består af to dele. Den første del har til formål at analysere, om der er risiko for, at personen søger at begå og legitimere vold eller andre ulovlige handlinger med ekstremistisk motiv til skade for sig selv og andre. Anden del har til formål at analysere personens trivsel og modstandskraft i forhold til bekymringen for ekstremisme. Samlet er der ni dimensioner, som analyseres for at nå frem til en helhedsvurdering af bekymringen.

DEL 1 – ANALYSE AF RISIKO OG TRUSSEL

- Dimension 1:** Bekymrende overbevisninger og retorik
- Dimension 2:** Voldsparathed
- Dimension 3:** Kriminalitetshistorik
- Dimension 4:** Bekymrende socialisering og relationer

DEL 2 – ANALYSE AF TRIVSEL OG MODSTANDSKRAFT

- Dimension 5:** Personlighedsfaktorer
- Dimension 6:** Psykisk sårbarhed
- Dimension 7:** Familie
- Dimension 8:** Netværk og fritid
- Dimension 9:** Uddannelse og beskæftigelse

² Jf. Samarbejdsmodel for infohuse, 2020, [url](#)

³ Udvekslingen af personoplysninger her er primært reguleret i retsplejelovens § 115, der giver myndigheder mulighed for at udveksle oplysninger om rent private forhold og have uformelle og frie drøftelser om bestemte personers problemer, inden en konkret indsats igangsættes og uden at indlede en egentlig sagsbehandling eller indhente samtykke. Læs mere om det i *Vejledning om udveksling af personoplysninger som led i indsatsen mod radikaliserings og ekstremisme – med særligt fokus på infohusene* udgivet af Justitsministeriet, 2020, [url](#)

⁴ På [stopekstremsisme.dk](#) kan du læse mere om vurderingsværktøjets forskellige dele og dimensioner. [url](#)

I spørgeskemaundersøgelsen er de kommunale infohustovholdere blevet spurgt, om de anvender vurderingsværktøjet, når de skal analysere en bekymring, som bringes ind i infohuset. Af de 359 bekymringer, som er modtaget og bragt ind til infohuset, er vurderingsværktøjet blevet anvendt i 57 pct. af tilfældene.

En af de kommunale infohustovholdere fortæller i interviewet, hvordan de deltagende myndigheder forbereder sig til mødet i infohuset:

”Når vi laver en vurdering, så spænder vi over tre forvaltninger og politiet, og alle bliver bedt om at søge i deres systemer for at se, hvad der er relevant ift. bekymringen. Det skal selvfølgelig være viden om personen, som er vigtig ift. at vurdere ekstremisme. Alle bliver bedt om at kigge sagshistorikken igennem. Det giver et tværfagligt journaludtryk.”

En anden infohustovholder fremhæver fordelene ved at anvende vurderingsværktøjet:

”Det er et vigtigt redskab til at vurdere bekymringerne. Alle er gode til at bidrage, og alle forbereder sig. Det betyder, at vi bruger mindre tid på møderne og har den vigtige viden og kan blive enige om, hvilke oplysninger vi ellers har brug for, for at arbejde videre med bekymringen.”

Vurderingsværktøjet er først og fremmest et dialogværktøj, der skal samle forskellige myndigheder i at lave en kvalificeret vurdering af personen ud fra disse ni dimensioner. Det er et værktøj, der fordrer, at myndigheder deltager med viden om personen, som er relevant i forhold til at forstå ekstremismebekymringen. Derfor er det en opgave, som kan tage tid:

”I starten syntes vi, at det tog lang tid [at bruge vurderingsværktøjet, red.]. Men værktøjet gør det tydeligt, hvad der er hvad – hvad omhandler fx vold eller noget socialt. Det fungerer godt i forhold til at prøve at blive enige og graduere. Tidligere kunne man måske gå lidt i panik ved nogle henvendelser, men det sker sjældent, når man bruger vurderingsværktøjet. Det hjælper med at identificere de blinde pletter, og hvornår der er brug for at undersøge mere.”

En anden infohustovholder pointerer, at vurderingsværktøjet også giver en mulighed for at få en rytme i, hvordan bekymringerne vurderes;

”Vi bruger det i alle bekymringer. (...) Vi oplever, at det giver gode drøftelser. Det giver efterfølgende et billede af, hvilken bekymring vi sidder med. Både ift. det politimæssige og det socialfaglige. Vi gennemgår alle punkter. Vi drøfter, hvorfor vi vurderer dimensionerne, som vi gør. Det giver mulighed for, at vi kan lære hinanden at kende og få en god rytme i, hvordan vi arbejder med disse sager.”

I 42 pct. af tilfældene er vurderingsværktøjet ikke blevet anvendt. Én kommunal infohustovholder finder, at han kan klare sig uden, da han ikke har håndteret meget komplekse sager:

”Jeg har været på kurset i det, men i de fleste tilfælde giver det ikke mening for mig at bruge det (...). Men vi har heller ikke haft informationstunge, differentierede sager. Selvfølgelig skal man altid lave en sparring. (...) Rigtig mange af de mere overfladiske bekymringer tager vi telefonisk, vi er jo erfarne (...) Jeg laver altid en vurdering sammen med politiets infohustovholder (...). Vi er rigtig gode sammen. Hvis vi er det mindste i tvivl, vender vi bekymringen med de relevante, og han spørger også i PET.”

3.2 Notering og journalisering

Når kommunerne modtager bekymringer for ekstremisme, kan der være forskellige praksisser i forhold til notering og journalisering. Det kan skyldes, at det handler om meget tidlige bekymringer, som senere vurderes til ikke at være alvorlige, eller at de er ubegrundede.

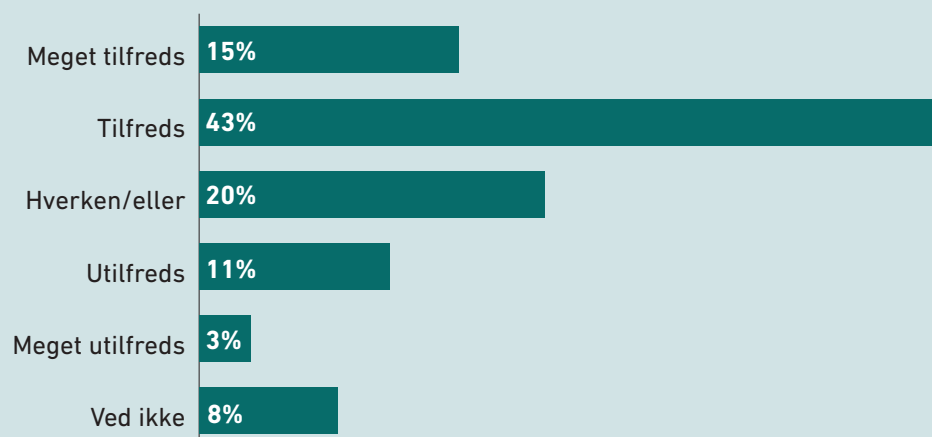
I 2020 udgav Justitsministeriet *Vejledning om udveksling af personoplysninger som led i indsatsen mod radikaliserings og ekstremisme - med særligt fokus på infohusene* som supplement til Samarbejdsmodellen for infohusene. Denne vejledning har til hensigt at understøtte de forskellige parter i infohussamarbejdet med at kende til og forstå de

retlige rammer for udveksling af personoplysninger og derudover at overholde de relevante pligter i den forbindelse.

I denne undersøgelse er de kommunale infohustovholdere ikke spurgt til deres notat- og journaliseringspraksis. Derimod er de i undersøgelsen blevet spurgt om, hvorvidt de er tilfredse med deres kommunes nuværende praksis for notering og journalisering af bekymringer, der arbejdes med i infohus kommune. Hertil har 58 pct. svaret meget tilfreds og tilfreds, mens 14 pct. har svaret utilfreds og meget utilfreds.

Samtidigt er der en betydelig andel, der svarer hverken/eller (20 pct.) og ved ikke (8 pct.).

Figur 5: Er du som infohustovholder tilfreds med din kommunes nuværende praksis for notering og journalisering af bekymringer, som I arbejder med i infohus kommune?

3.3 Samtaler med de personer, der var bekymring for

Ud af de 359 bekymringer, som er blevet analyseret og vurderet i infohus-regi, er der foretaget en samtale med 198 af de personer, der var bekymring for. Det svarer til 55 pct. Samtalerne kan have haft karakter af en bekymringssamtale, forebyggende samtale, partshøring eller orientering om, at infohuset har modtaget en bekymring om vedkommende.

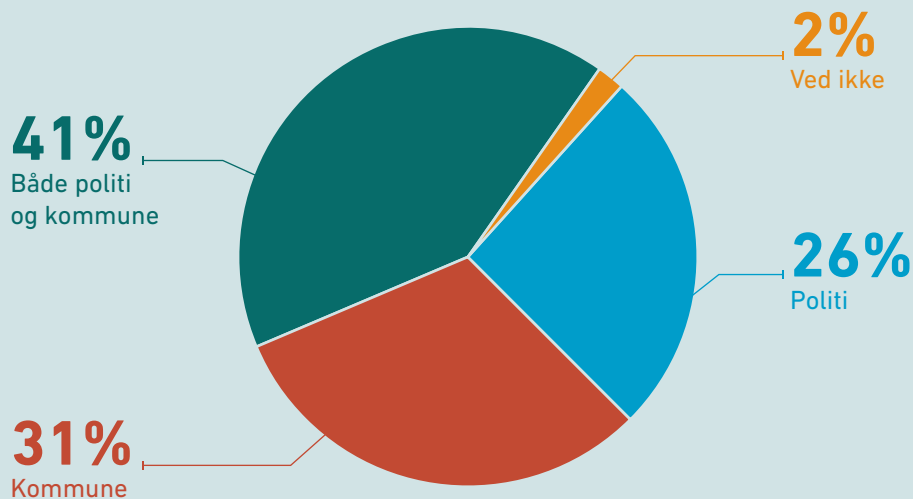
Den følgende figur viser, at hovedparten af samtalerne er blevet gennemført af politi og kommune sammen.

Om det siger en af de interviewede kommunale infohustovholdere:

” *Afhængigt af den konkrete bekymring kan vi fra kommunens side tage samtaler med borgeren sammen med politiet. Det er godt at have politiet med. De kan bl.a. rammesætte det strafferetlige. For eksempel hvad der kan være ulovligt at udtale sig om. Selvom det handler om børn, kan det være vigtigt at italesætte det. Det kan også være, at politiet tager den første samtale og så henviser til tilbud fra kommunen og på den måde laver en brobygning.”*

Det er ikke nødvendigvis den kommunale infohustovholder, der har været involveret i samtalen. Andre kommunale myndigheder kan også have taget initiativ til samtalen. Samtalen behøver heller ikke kun at omhandle bekymringen for ekstremisme, da der kan være andre bekymrende faktorer til stede, som har været afgørende for at tage kontakt til personen. I den sammenhæng siger den samme kommunale infohustovholder:

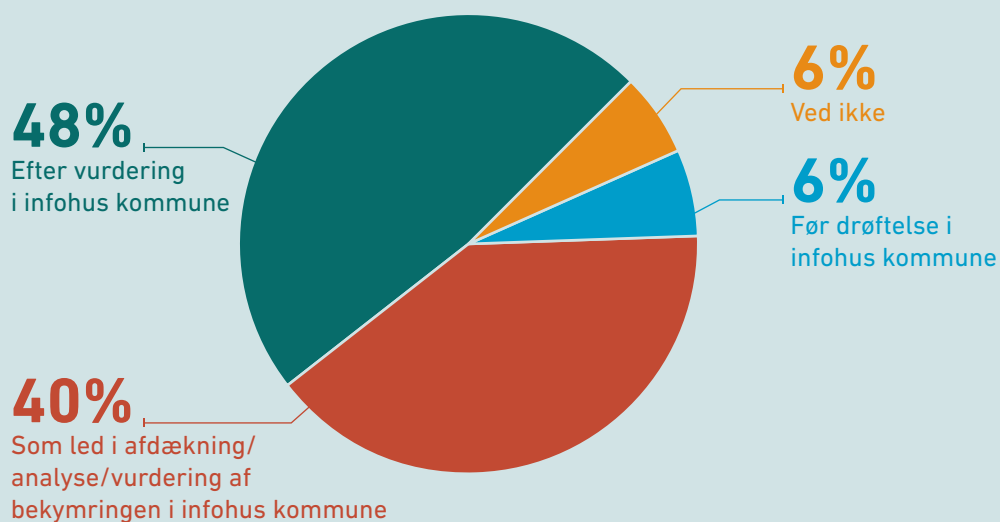
Figur 6: Hvilken myndighed tog den første kontakt (i infohus-regi)?

”Når der er andre kolleger eller myndigheder uden for infohuset, som skal tage samtalen med barnet og/eller forældrene, så gør vi meget ud af at klæde den pågældende rådgiver på. Det betyder, at vi fortæller lidt om, hvad ekstremisme er, og hvad man skal være opmærksom på, når man har sådanne samtaler. Vi klæder også rådgiverne på, når det drejer sig om voksne.”

De kommunale infohustovholdere er også blevet spurgt om, hvornår samtalen med den person, bekymringen vedrører, foregår. Som vist i figur 7 finder samtalerne primært sted enten som en del af afdækningen af bekymringen, eller efter at bekymringen er blevet vurderet. Kun i 6 pct. af tilfældene blev personen kontaktet, før bekymringen blev analyseret og vurderet i infohuset.

Figur 7: Hvornår har I (i infohus-regi) kontaktet personen for første gang?

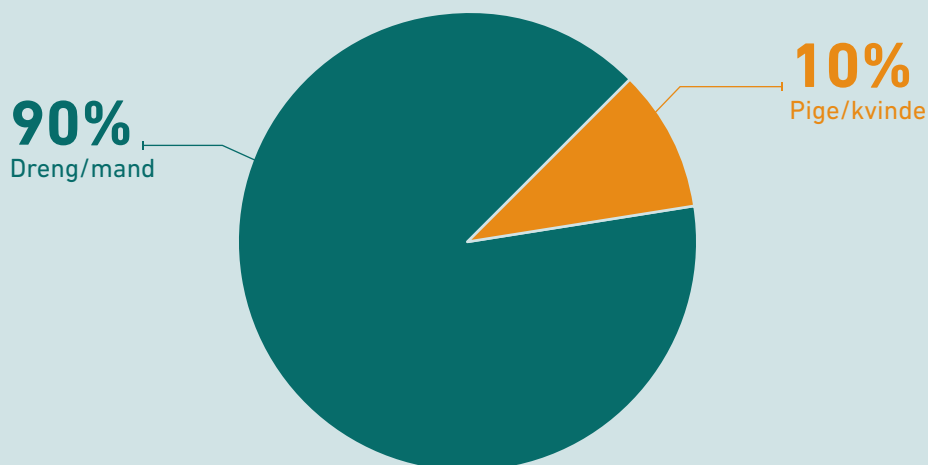
4. Indhold i og karakteren af bekymringer

Dette kapitel kommer nærmere ind på de bekymringer, der er arbejdet videre med i infohus-regi. Det vil sige de 359 personer, som bekymringerne omhandler. Kapitlet indleder med at se på kønsfordelingen, herefter hvilken ekstremismeform, der er tale om, og endelig giver kapitlet indblik i specifikke dimensioner og faktorer, der også er til stede i bekymringerne.

4.1 Køn

Som nedenstående figur viser, har 90 pct. af de bekymringer, som blev behandlet i infohus-regi i løbet af 2023-2024, omhandlet drenge og mænd. De kommunale infohustovholdere er ikke spurgt yderligere ind til dette.

Figur 8: Hvor mange af de bekymringer for personer, som I har arbejdet videre med i infohus-regi, omhandlede hhv. mænd og kvinder?

4.2 Alder

Bekymringer om børn og unge fylder meget i infohusene. Som figur 9 viser, udgør bekymringer for børn og unge under 18 år 47 pct. Det er en lille stigning sammenlignet med den første undersøgelse, hvor bekymringer for børn og unge under 18 år udgjorde 44 pct.

21 pct. af de personer, om hvem der er bekymring for ekstremisme, er mellem 10-14 år, og 26 pct. er mellem 15-17 år. Børn og unge kan tilbydes ungestøtte (tidligere kaldet efterværn) fra 18 til og med 22 år. Det er kommunal støtte, der kan hjælpe dem i overgangen til en selvstændig tilværelse. Når man kigger på den samlede gruppe af børn og unge fra 10-22 år, så udgør de hele 65 pct. af de bekymringer, som er vurderet i infohus-regi i løbet af 2023-2024.

En af forklaringerne på, at infohusene modtager mange bekymringer om børn og unge, kan være, at disse aldersgrupper som regel går i skole, i klub eller på en uddannelse, hvor de har daglig kontakt med lærere, klubmedarbejdere mv., der vil opdage, hvis et barn/ung ændrer adfærd.⁵

I sammenligning hermed har de fleste voksne mindre kontakt med det offentlige, medmindre de fx er tilknyttet jobcentret eller kommunens socialforvaltning på grund af sociale udfordringer.

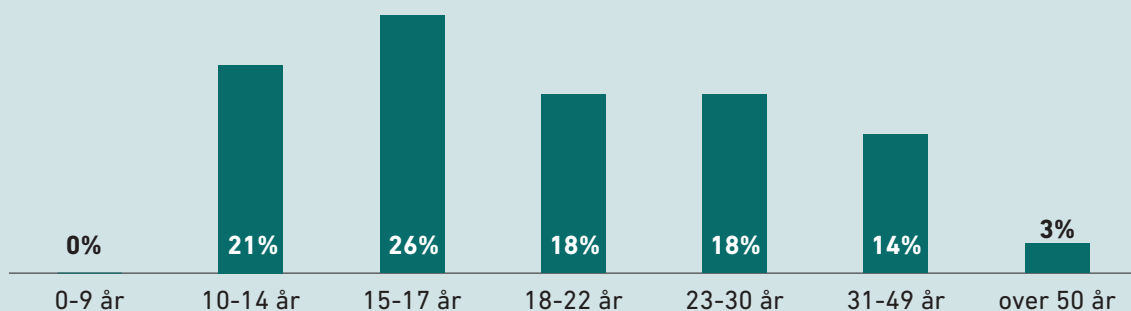
Når de kommunale infohustovholdere bliver spurgt ind til, hvad det betyder at analysere og vurdere bekymringer om børn og unge sammenlignet med bekymringer om voksne, udtrykker en af de interviewede infohustovholdere det således:

” *Jeg vil sige, at det er nemmere at arbejde med bekymringer om børn, for der er flere fagpersoner omkring børn. Dermed er det nemmere at finde nogen, der er tæt på.”*

I et andet interview siger en infohustovholder:

” *Det er tit nemmere at få en vurdering af et barn i folkeskolen eller i ungdomsuddannelse, fordi lærere oplever det og måske allerede har samarbejde med forældre.”*

Figur 9: Hvor mange af de bekymringer, som I har arbejdet videre med i infohus-regi, omhandlede personer i de nedenstående aldersintervaller?

⁵ Offentligt ansatte har skærpet pligt til at underrette om trivselsbekymringer, jf. §133 i barnets lov.

4.3 Ekstremismeform

Ekstremisme vil ofte blive behandlet og omtalt i relation til specifikke kategorier, som defineres ud fra miljø, ideologi og agenda. I spørgeskemaet er de kommunale infohustovholdere blevet bedt om at kategorisere de 359 bekymringer for ekstremisme, som de har analyseret og vurderet i infohuset, ud fra, om de var relateret til ekstrem islamisme, højreekstremisme, venstreekstremisme eller antimyndighedsekstremisme. Det var også muligt at svare 'andet'.

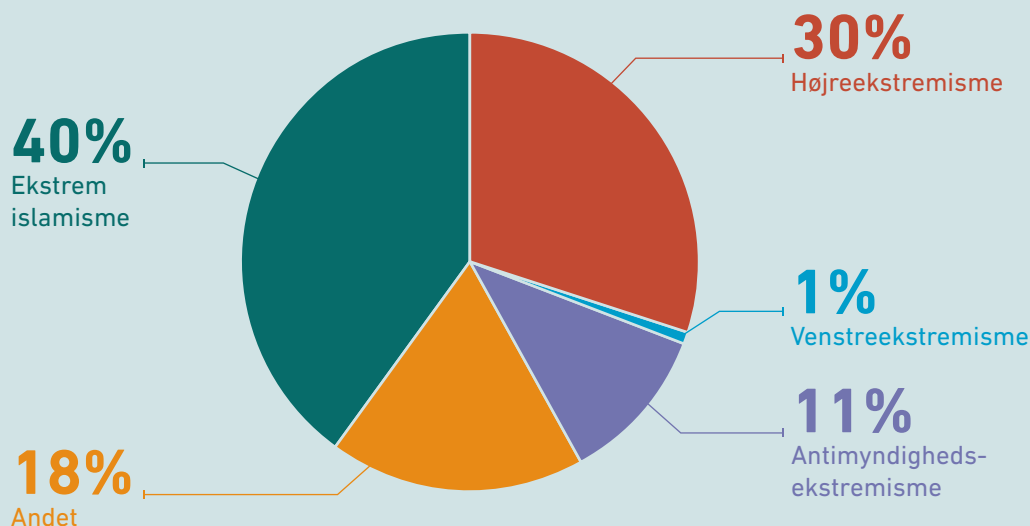
I spørgeskemaet er hverken ekstremisme eller ekstremismeformerne blevet defineret. Det antages, at de kommunale infohustovholdere har kendskab til, hvad der kendetegner disse kategorier, og hvad de aktuelt kan omfatte. Det skyldes, at CDE løbende tilbyder de kommunale infohustovholdere aktuel viden herom.

Spørgsmålet blev dog uddybet med en bemærkning om, at der kan være tale om en blanding af flere miljøer eller ideologier, og derfor er de kommunale infohustovholdere blevet bedt om angive det miljø eller den ideologi, som bekymringen primært var relateret til.

I denne undersøgelse er der tilføjet en ny kategori, nemlig antimyndighedsekstremisme. Det skyldes bl.a., at antimyndighedsekstremisme siden 2022 har indgået som en kategori i den årlige Vurdering af Terrortruslen mod Danmark (VTD), som Center for Terroranalyse (CTA) udgiver.

CTA definerer antimyndighedsekstremisme således: *"Antimyndighedsekstremisme er et ikke-ideologisk og ofte konspirationsteoretisk fællesskab om hel eller delvis afvisning af eksisterende nationale og internationale myndighedsudøvende institutioner, der legitimerer og accepterer anvendelsen af vold for at opnå politiske mål."*⁶

Figur 10: På baggrund af de bekymringer, som I har arbejdet videre med i infohus-regi, hvilken type miljø eller ideologi vurderede I, at de enkelte bekymringer primært var relateret til?

6 Center for Terroranalyse, PET. 2025, *Vurdering af terrortruslen mod Danmark 2025*, s. 32, [url](#)

40 pct. af bekymringerne har omhandlet ekstrem islamisme. Det er et lille fald sammenlignet med den første undersøgelse for 2021-2022, hvor det udgjorde 50 pct. af de samlede bekymringer. Datasættet viser, at der i den første periode blev arbejdet videre med 152 bekymringer relateret til ekstrem islamisme, mens dette tal i anden periode er faldet til 142. Det svarer til et fald på 7 pct.

Når det gælder bekymringer relateret til højreekstremisme, er der næsten sket en fordobling. I den første undersøgelse for 2021-2022 udgjorde bekymringer for højreekstremisme 16 pct., mens det i denne undersøgelse udgør 30 pct. Ved at sammenligne de absolutte tal mellem de to perioder viser datasættet, at der i den første periode er modtaget 50 bekymringer relateret til højreekstremisme, mens der denne periode er modtaget 108 bekymringer. Det svarer til en stigning på 116 pct.

Bekymringer relateret til venstreekstremisme udgør kun 1 pct. af det samlede antal. Dette er et fald på 2 procentpoint sammenlignet med første undersøgelse. Figur 10 viser endvidere, at 11 pct. af bekymringerne relaterede sig til antimyndigheds-ekstremisme.

En af de kommunale infohustovholdere uddyber i interviewet, hvad de bekymringer vedrørende anti-myndighedsektremisme, som de har modtaget, omhandlede:

” På voksenplan har det handlet om had til regeringen, Christiansborg, mod kommunen mv. (...).“

En anden fortæller:

” Vi har haft et par trusler mod politikere, hvor information om dem eller billeder af dem er lagt ud på sociale medier med tekst om fx 'Der kommer snart til at ske noget'. I en anden sag udøvede en borger hærværk mod en politiker, og samtidigt ytrede vedkommende sig racistisk mod politikerens.“

I nærværende undersøgelse er der færre svar under 'andet' og 'andre ekstremismeformer' end i den første undersøgelse. I den første undersøgelse for 2021-2022 udgjorde disse svarkategorier 31 pct., mens det nu er reduceret til 18 pct. I spørgeskemaet var der også mulighed for at uddybe sit svar, og flere af de kommunale infohustovholdere har noteret, at bekymringerne drejede sig om skoletrusler og/eller incels⁷/had mod kvinder. Lige netop disse faktorer bliver de kommunale infohustovholdere også spurgt ind til. Svarene kan findes i afsnit 4.5.

4.4 Dimensioner i bekymringen

En kategorisering i forhold til ekstremismeform giver ikke en udfoldet forståelse af en bekymring. For at få en dybere indsigt i bekymringens karakter er det også relevant at se på, hvilke dimensioner bekymringen indeholder. Er der viden om kriminel eller voldelig adfærd, eller handler det om bekymrende socialisering eller retorik?

Figur 11 viser, hvilke dimensioner der indgik i bekymringerne analyseret og vurderet i infohus kommune, og der vil ofte være tale om flere dimensioner per bekymring.

⁷ CTA definerer incel således: "Incel er en selvbetegnelse blandt nogle personer, som oplever at leve i ufrivilligt cølibat, og som engagerer sig i en række online-fællesskaber centreret omkring denne oplevelse." Center for Terroranalyse, PET. 2025, Vurdering af terrortruslen mod Danmark 2025, s. 26, [url](#). I det udsendte spørgeskema blev incel ikke defineret.

Undersøgelsen viser, at størstedelen af de bekymringer, der blev arbejdet videre med i infohus-regi i løbet af 2023-2024, har omhandlet bekymrende overbevisning og retorik samt bekymrende socialisering og relationer. Disse udgør henholdsvis 69 pct. og 55 pct. af bekymringerne.

Bekymring om udøvelse af vold indgår i 14 pct. af bekymringerne, mens udøvelse af kriminalitet ind-

går i 21 pct. Når det drejer sig om, hvorvidt bekymringerne relaterer sig til finansiering af terror, opfordring til terror, planlægning af terror og udrejse til væbnet konflikt, fylder disse mindre i det samlede billede. I løbet af 2023-2024 har bekymringer vedrørende 27 personer indeholdt bekymring for billigelse af terror.

Figur 11: I hvor mange af de bekymringer for personer, som I har arbejdet videre med i infohus-regi i 2023-2024, har disse dimensioner været på spil? Der er mulighed for at angive flere svar per person.

4.5 Faktorer til stede i bekymringerne

Der kan være flere forklaringer på, hvorfor personer drages ind i ekstremistiske miljøer, uanset om det sker online eller offline. Der er ikke altid et entydigt og klart svar. Når de kommunale infohustovholdere vurderer alvorsgraden i bekymringerne, ser de ikke på ekstremisme som en isoleret faktor, men de vurderer ekstremisme i sammenhæng med andre udfordringer og opmærksomheder. Der kan selvsagt være mange påvirkende faktorer i personens liv.

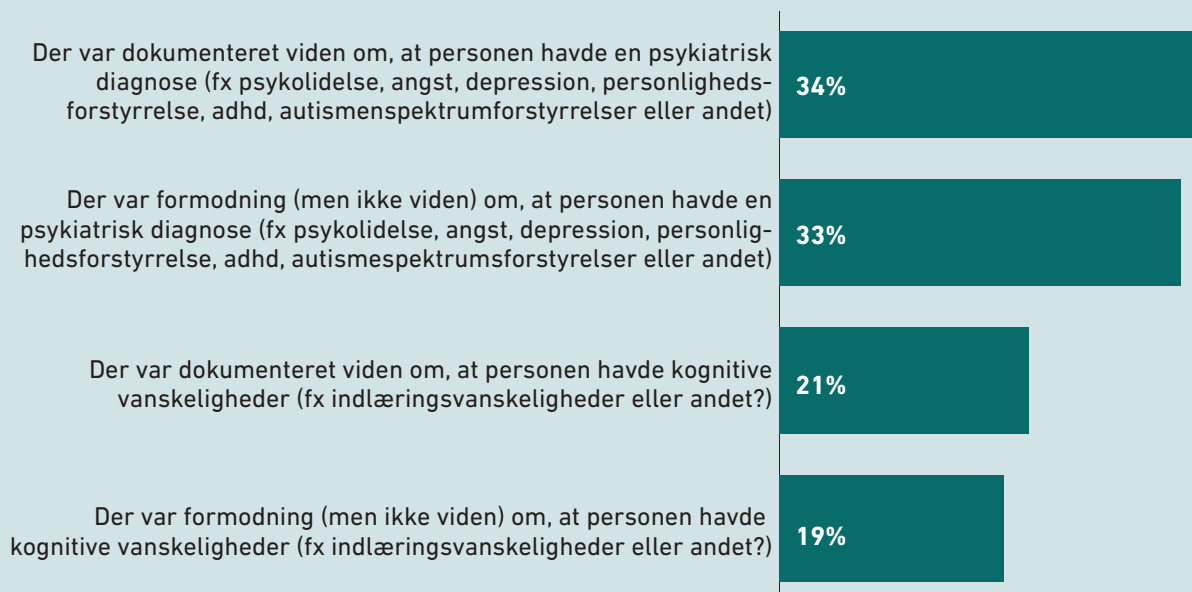
I dette afsnit ser vi nærmere på nogle af de faktorer, som de kommunale infohustovholdere er blevet spurgt til. Disse faktorer er udvalgt, bl.a. fordi det er tematikker, som er blevet taget op af de kommunale infohustovholdere i løbet af de senere år. Samtidig er det også tematikker, som CDE ønsker at forstå omfanget af, da det har betydning for vidensindsamlingen og rådgivningen til kommunerne.

4.5.1 Viden og mistanke om psykiske diagnoser

Den første undersøgelse viste, at 49 pct. af de henvendelser, der blev arbejdet videre med i infohus-regi i løbet af 2021-2022, handlede om psykiske udfordringer, sårbarheder eller lidelser. I denne undersøgelse er spørgsmålet formuleret anderledes for at opnå en forståelse af, om der er tale om viden eller formodning om psykiatrisk diagnose. Det betyder, at tallene fra 2021-2022 og 2023-2024 ikke kan sammenlignes.

Af de 359 bekymringer, der er blevet analyseret og vurderet i infohus kommune i 2023-2024, var der i 34 pct. af tilfældene *dokumenteret viden* om, at personen havde en psykiatrisk diagnose, mens der for 33 pct. var en *formodning* om psykiatrisk diagnose. Der kan være overlap mellem de to kategorier, hvis der til at begynde med har været en formodning, som senere er blevet bekræftet som en diagnose. Uanset viser undersøgelsen, at en betydelig andel af de personer, som infohusene har håndteret bekymringer om, har psykiske vanskeligheder.

Figur 12: I hvor mange af de bekymringer for personer, som I har arbejdet videre med i infohus-regi i 2023-2024, vurderede I, at nedenstående faktorer var i spil?

I spørgeskemaundersøgelsen blev de kommunale infohustovholdere også spurgt, om der var viden eller formodning om kognitive vanskeligheder hos de personer, som der var en bekymring for. Disse tal var på henholdsvis 21 pct. og 19 pct. De er ikke blevet spurgt om, hvorvidt personen både havde psykiatriske og kognitive vanskeligheder.

En af de kommunale infohustovholdere sætter ord på de bekymringer, de ser:

” *Autisme fylder meget. Skizofrene, paranoide tanker. Vi har et tæt samarbejde med PSP.⁸ Nogle af de kommunale fagpersoner, som er en del af infohuset, er også en del af PSP. På den måde sørger vi for, at der er gennemgående fagpersoner. Det er især vigtigt med gråzonesagerne, at vi ikke risikerer, at de falder mellem to stole. Så vi er sikre på, at de bliver samlet op, enten i det ene eller andet forum. Hvis vi fx har en bekymring for en person, hvor vedkommende ytrer noget meget ekstremt, så kan vi umiddelbart tænke, at det måske har noget med sygdommen at gøre, hvor man i det andet forum vil sige, nej, det skyldes noget andet. Han er stærkt medicineret.”*

Undersøgelsen viser, at 67 af landets infohus kommuner har vurderet bekymringer, der relaterer sig til psykiatrisk diagnose og/eller kognitive vanskelig-

heder. Det peger på, at mange infohuse skal forholde sig til bekymringer, hvor psykiske udfordringer indgår, hvilket kan være udfordrende.

En af de kommunale infohustovholdere fortæller, at det ikke er nemt at have samtaler med borgere, som har psykiske udfordringer:

” *(...) det kræver selvdisciplin at undlade at tolke, når vi ikke er specialister. Man kan ikke have en normal bekymringssamtale med en person, som har psykiske udfordringer. Hvis vi skræmmer dem, kan det forstærke deres behov for at komme tættere på noget, der er antidemokratisk. Det er ikke bevidst fra vores side. Men hvis man skal snakke med en person, der har autisme, skal man vide noget om det.”*

En anden fortæller, hvordan psykiatriens deltagelse kan bidrage i vurderingen af bekymringen:

” *Viden om psykisk tilstand og diagnoser er afgørende for, hvilken indsats vi kører med. Hvis vi er bekymrede for politiske udtalelser, og borger er kendt i psykiatrien, kan psykiatrien hjælpe med at vurdere, om udsagn har en forklaring, om det fx omhandler ændringer i medicin. Ellers kunne vi måske have sat for meget i gang unødvendigt.”*

⁸ PSP er politiets samarbejde med de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien som led i indsatsen over for socialt udsatte personer.

Undersøgelsen belyser ikke, om de pågældende personer modtager behandling, eller om der er iværksat konkrete indsatser. Til gengæld er de kommunale infohustovholdere blevet spurgt om, hvorvidt den regionale behandlingspsykiatri, den kommunale socialpsykiatri eller PSP indgik i vurdering af bekymringen. Figur 13 viser, at PSP har indgået i ca. en fjerdedel af vurderingerne i løbet af 2023-2024.

En kommunal infohustovholder, som også er en del af PSP, fortæller, hvorfor de håndterer disse bekymringer i PSP:

” *Det giver rigtig god mening, for der er måske nogen, der kender personen og kan forklare hændelsen. Kontaktpersonen kan måske sige, at handlingen/udsagnet er kommet, fordi borgeren er trappet ned i medicin eller har drukket for meget. Om det er sket ad flere omgange, eller om det er nyt. Eller hvis egen læge er bekymret. Så tager de fat i politiet.”*

Den regionale behandlingspsykiatri og den kommunale socialpsykiatri har deltaget i mindre omfang

end PSP. Det er relevant at nævne, at social- og behandlingspsykiatrien kan være en del af det tværfaglige samarbejde i PSP. Når behandlings- og socialpsykiatrien ikke deltager i vurderingerne oftere, kan det også handle om, at man i infohussamarbejdet ikke har kendskab til, om personen indgår i et behandlingstilbud i regionen eller kommunen. Derfor har infohusets tovholdere ikke nødvendigvis viden om, hvem der kan inviteres med til at vurdere bekymringen.

Nogle gange kan det også handle om, at den regionale behandlingspsykiatri kan have svært ved at prioritere at deltage på møderne i infohuset. En kommunal infohustovholder fortæller:

” *Psykiatrien er ikke med på møderne, selvom de er inviteret med. Men det kan handle om logistik. Vi tager et møde inden for en uge, og det kan være svært for psykiatrien at nå det. (...) Men politiet sørger for at få status på borgernes indlæggelse i psykiatrien.”*

Figur 13: I hvor stor andel af de bekymringer, der er vurderet i infohus-regi, har den regionale behandlingspsykiatri, den kommunale socialpsykiatri og/eller PSP indgået i vurderingen af bekymringen?

4.5.2 Online

Størstedelen af den danske befolkning er aktiv på sociale medier, og for unge i alderen 16-19 år er det alle.⁹ Derfor er spredningen af ideologiske, religiøse og politiske synspunkter – samt rekruttering til disse – ikke begrænset til bestemte geografiske områder eller byer. Dette betyder, at internettet kan spille en rolle i en persons vej ind i ekstremisme.¹⁰ CTA vurderer, at radikaliseringsproces og i stigende grad finder sted online på kommunikationsplatforme, spilplatforme og sociale medier.¹¹

Sociale medier kan således være det sted, hvor en person bliver udsat for holdninger og retorik, der kan fremme en radikaliseringsproces, og hvor personen kan finde ligesindede.

Om onlinemedier siger en af de interviewede kommunale infohustovholdere:

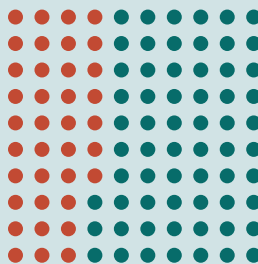
”Det er nemt at blive groomet der, især hvis man giver udtryk for ekstreme holdninger.”

Af de 359 bekymringer, som de kommunale infohustovholdere har vurderet i infohus-regi i løbet af 2023-2024, var personens onlineliv en del af bekymringen i 37 pct. af tilfældene. I den første undersøgelse var det 36 pct., så tallet ligger nogenlunde stabilt.

Figur 14: I hvor mange af de bekymringer for personer, som I har arbejdet videre med i infohus-regi i 2023-2024, vurderede I, at nedenstående faktorer var i spil?

37%

Personens onlineliv var en faktor i bekymringen

⁹ Danmarks Statistik, *Danmark bruger sociale medier mest i EU*, 17. august 2023, [url](#); Danmarks Statistik, *Unge får nyheder på sociale medier – ældre på TV*, 22. januar 2024, [url](#)

¹⁰ Center for Dokumentation og Indsats mod Ekstremisme. 2024, *Ekstrem islamisme online, aktuelle tendenser og tidlig forebyggelse*, s. 6, [url](#)

¹¹ Center for Terroranalyse, PET. 2025, *Onlineplatforme og ekstremistiske miljøer i Danmark*, 2025, s. 4, [url](#)

En af de kommunale infohustovholdere fortæller, hvordan onlineaspektet kan komme til udtryk:

”Det handlede om, at der blev skrevet ting i nogle danske grupper på de sociale medier, som relaterer sig til højreekstremisme. Det kan være tilfældigt i et kommentarfelt eller lignende. Det kan også være grupper med de andre elever, hvor de andre elever har reageret. Eleverne ved godt, at det, de skriver, er forkert, men de synes også, at det er spændende.”

Det kan dog være svært for fagpersoner at vide, hvad der sker online. En infohustovholder forklarer, hvordan bekymringer kan opdages mere eller mindre tilfældigt:

”Eleverne har været på Discord, Telegram, WhatsApp og interageret med nogle fra forskellige fraktioner både tilhørende islamistiske grupper og højreekstremister. Det blev opdaget via skolecomputere eller kom frem ved, at en lærer har set noget.”

Det er en udfordring at arbejde med onlineaspektet, fordi det kan være svært at vide, hvilke grupperinger personer indgår i. Om dette siger en af de kommunale infohustovholdere:

”Det er supersvært. I gamle dage kunne vi finde de unge på gaderne og ligesom se, hvilke grupper de hænger med. Online kan det være lukkede fora på forskellige platforme. De unge kan bekræfte hinanden og finde et tilhørsforhold. På den måde mister vi fornemmelsen for, hvor de unge er. På infohusmøderne har vi ikke nok viden om, hvem de unge er sammen med, og hvilke celler de hører til; det kan man, når det er på gaden. Nogle ting kan politiet dog slå op.”

4.5.3 Skoletrusler

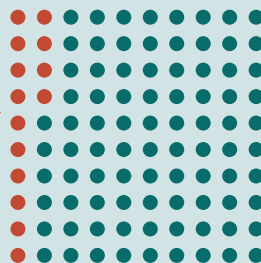
Skoletrusler er et emne, der er blevet taget op af de kommunale infohustovholdere over for CDE på møder og kurser. Samtidig er det en bekymring, som også er nævnt i den årlige Vurdering af terrortruslen mod Danmark fra 2024. Derfor var det relevant at spørge ind til i denne undersøgelse.

Trusler mod skoler og uddannelsesinstitutioner var en faktor i 14 pct. af de bekymringer, som er blevet vurderet i infohus-regi i 2023-2024. Skoletrusler er ikke nødvendigvis relateret til ekstremisme. Alligevel er det en hændelse, som flere steder i landet håndteres i infohus-regi.

Figur 15: I hvor mange af de bekymringer for personer, som I har arbejdet videre med i infohus-regi i 2023-2024, vurderede I, at nedenstående faktorer var i spil?

14%

Personen havde fremsat en trussel mod skoler og/eller uddannelsesinstitutioner

For en af de interviewede kommunale infohustovholdere giver det mening, at det er infohuset, der håndterer disse bekymringer:

” *Det kan give mening, at bekymringer, der handler om skoletrusler, kommer til infohusene. Det ville alligevel være de samme fagpersoner, der vil blive samlet for at kigge på bekymringen. Vi bruger også samme metodik som i andre infohussager. Men det kræver alligevel en anden form for viden; hvad handler skoletrusler om? Det er nok ikke de samme risikofaktorer som ekstremisme. Skoletrusler kan også handle om en falsk positiv, hvor der er tale om et råb om hjælp.”*

En af de kommunale infohustovholdere fortæller om de følelser, der kan ligge bag personernes adfærd:

” *Det har handlet om vrede over for lærere og skolen generelt. De har været udadreagerende og argumenterende.”*

En anden siger:

” *Der var nogle (...) drenge, der sagde, at de ville brænde en skole af. Det er måske ok at sige en gang, men ikke flere. Da de sagde det flere gange, blev vi bekymrede. De var frustrerede, fordi de blev smidt ud halvvejs i 9. klasse. Da vi talte med dem om årsagen, blev det tydeligt, at de kom med truslen, fordi de følte, at nogen nægtede dem noget, og så følte de sig pressede. Den ene forstod godt, at det var lidt primitivt.”*

Om håndtering af disse hændelser siger en af de kommunale infohustovholdere:

” *Den blev behandlet i infohuset med vurderingsværktøjet – i sidste ende handlede det om elevens frustration over den kommende ændring af skolestrukturen. Vi vurderede, at der ikke var noget i truslen (...) Han bruger meget tid online, så måske er der noget, vi ikke ved. Fagpersoner omkring ham holder rigtig meget øje med ham, for han kunne godt være i målgruppen for radikaliserings (...) Drengen foreslog selv, at han gerne ville give en undskyldning til skolechefen, så det lavede vi en aftale om.”*

En anden infohustovholder betoner, at en god organisering kan gøre en forskel:

” Heldigvis hænger vores SSP og beredskabsplan mod ekstremisme sammen med PLOV.¹² Det gik snorlige! Jeg var imponeret.”

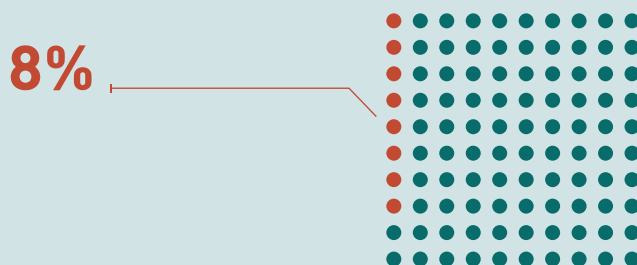
Selvom truslerne mod skoler heldigvis ikke altid bliver gennemført som handlinger, er det alligevel vigtigt at tage dem alvorligt. Om det siger en af de interviewede:

” Vi er nødt til at have et mindset om, at det kan ske. Derfor er vi nødt til at handle, selvom familierne kan synes, at vi overreagerer. Jeg kan ikke se, at der er andre instanser end infohuset, der kan vurdere og håndtere den slags bekymringer. Det er et vilkår, at vi tager den slags sager.”

4.5.4 Misogyni (kvindehad)

Misogyni, som defineres som kvindehad, herunder bekymringer relateret til incel-miljøet, indgår for første gang i denne undersøgelse, fordi det er blevet nævnt som en bekymring blandt de kommunale infohustovholdere, og samtidig er det et element, der internationalt er en stigende bekymring for. Det var derfor relevant at få et indblik i omfanget af det i forhold til de bekymringer, der bringes op infohus-regi. Undersøgelsen viser, at misogyni var en faktor i 8 pct. af bekymringerne i løbet af 2023-2024. Datasættet viser således, at misogyni ikke fylder væsentligt i det samlede bekymringsbillede i infohus-regi.

Figur 16: Bekymringen var relateret til misogyni (kvindehad), fx incel-miljøet

¹² Begrebet PLOV står for "Påbegyndt Livsfarlig Og Voldelig handling". Denne betegnelse er et begreb, som politi, redningsberedskab og myndigheder benytter, når der er tale om alvorlige hændelser som væbnet indtrængning, angreb og/eller overfald. SikkerhedsBranchen, *Udmøntning af PLOV-beredskabsplaner*, 2024, [url](#)

4.5.5 Antisemitisme og negativ social kontrol

I 2021-2022 var antisemitisme en faktor i 6 pct. af de bekymringer, som infohusene analyserede og vurderede. I denne undersøgelse er dette tal steget til 10 pct. Antisemitisme indgår ofte som et element på tværs af ekstrem islamisme, højreekstremisme, venstreekstremisme og antimyndighedsektremisme. Derfor kan det være, at antisemitisme ikke bliver anset som en isoleret faktor, men derimod indgår som en del af et samlet bekymringsbillede.

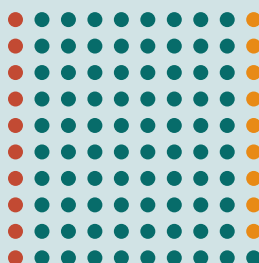
I 9 pct. af bekymringerne om ekstremisme var der desuden bekymring for, at personen har været udsat for eller udsatte andre for negativ social kontrol. Dette er et lille fald fra 13 pct. i den tidligere undersøgelse.

Opgaven med at forebygge ekstremisme og negativ social kontrol er ikke nødvendigvis forankret det samme sted i kommunen. Derfor kan der være flere bekymringer for negativ social kontrol, som bliver håndteret i andre kommunale fora, hvis de ikke er relateret til ekstremisme.

Figur 17: I hvor mange af de bekymringer for personer, som I har arbejdet videre med i infohus-regi i 2023-2024, vurderede I, at nedenstående faktorer var i spil?

10%

Antisemitisme
var en faktor
i bekymringen

9%

Personen var udsat
for eller udsatte andre
for negativ social kontrol

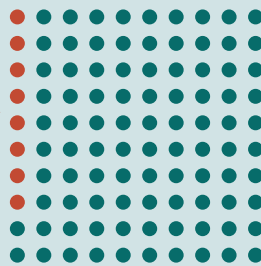
4.5.6 Ekstrem aktivisme og udenlandsk påvirkning

I spørgeskemaet er de kommunale infohustovholdere blevet spurgt, om de har modtaget bekymringer, der omhandlede, at en person havde deltaget i ekstrem politisk og/eller religiøs aktivisme. Det gælder for 8 pct. af bekymringerne. Derimod har der ikke været bekymringer om, at en udenlandsk aktør har udøvet økonomisk eller ideologisk påvirkning af et ekstremt miljø i kommunen.

Figur 18: I hvor mange af de bekymringer for personer, som I har arbejdet videre med i infohus-regi i 2023-2024, vurderede I, at nedenstående faktorer var i spil?

8%

Personen havde deltaget i ekstrem politisk og/eller religiøs aktivisme, hvor den pågældende med ord eller handling havde været truende, hånende eller nedværdigende over for bestemte grupper

0%

En udenlandsk aktør havde udøvet økonomisk eller ideologisk påvirkning af et ekstremt miljø (eller individ) i jeres kommune

5. Indsatser

I undersøgelsen er de kommunale infohustovholdere blevet spurgt til de indsatser, de har anvendt i forbindelse med bekymringer for ekstremisme. Denne viden er vigtig for at få et billede af, hvordan kommunerne forsøger at hjælpe borgere ud af ekstremisme.

5.1 Indsatser er uden for infohusenes arbejdsområde

Arbejdsområdet for infohusene er at modtage og vurdere bekymringer om ekstremisme med henblik på forebyggelse. Hvis det vurderes, at der er en bekymring, der kræver handling, kan de deltagende myndigheder *anbefale* en indsats. Denne anbefaling er dog ikke bindende. Den respektive myndighed – det kan være kommunen, politiet, psykiatrien eller en anden myndighed – træffer selv beslutning om, hvorvidt anbefalingen skal følges. Derfor ligger indsatser egentlig uden for infohusenes arbejdsområde.

Opgaven med at følge op på indsatser ligger formelt set heller ikke inden for infohusenes arbejdsområde. Derfor kan det ske, at de kommunale infohustovholdere ikke har kendskab til, hvilke indsatser der er iværksat, eller hvordan det går med at afhjælpe ekstremismebekymringen. Når det handler om borgere over 18 år, er der primært tale om frivillig deltagelse. Derfor kan det ske, at borgeren ikke ønsker at tage imod indsatsen. Resultaterne skal således ses i dette perspektiv.

Når vi alligevel har spurgt til indsatser i spørgeskemaet, er det for at blive klogere på, hvad kommunerne gør for at afhjælpe ekstremismebekymringerne.

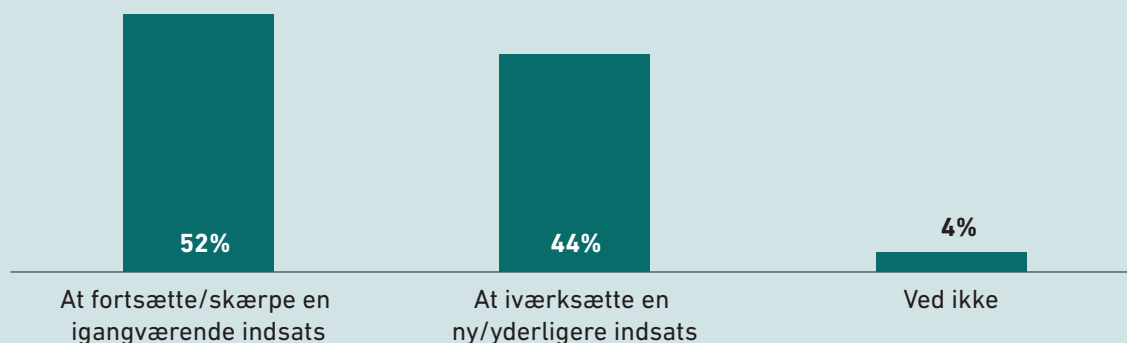
CDE udgav i 2024 en håndbog, der beskriver de muligheder i lovgivningen, som kommuner kan bruge til at iværksætte indsatser over for borgere for at forebygge ekstremisme.¹³ Infohustovholderne er i denne undersøgelse blevet bedt om at angive, hvor mange gange de har anvendt de i håndbogen beskrevne indsatser. Da indsatserne var grupperet anderledes i den første undersøgelse, er det ikke muligt at følge udviklingen eller sammenligne data.

5.2 At fortsætte eller igangsætte ny indsats

I spørgeskemaet er de kommunale infohustovholdere blevet spurgt til, hvor mange gange de har anbefalet igangsættelse af en indsats for de borgere, som de har arbejdet videre med i infohus-regi. Hertil har de kommunale infohustovholdere svaret, at det er sket for 182 borgere, hvilket svarer til 51 pct.

Heraf var 52 pct. en anbefaling om fortsættelse eller skærpelse af en igangværende indsats, mens 44 pct. var anbefaling om igangsættelse af en ny indsats.

13 I håndbogen *Lovgivningens muligheder for sociale indsatser til forebyggelse af ekstremisme* er en oversigt og beskrivelse af disse indsatser. [url](#)

Figur 19: For hvor mange af personer, som I har anbefalet en indsats, har det handlet om:

5.3 Indsatser under 18 år

169 af de bekymringer, som blev håndteret i infohusene, drejede sig om børn og unge under 18 år. Nedenstående oversigt giver et indblik i, hvor mange gange i 2023-2024 kommunen har anvendt de angivne indsatser i forbindelse med håndtering af bekymring for ekstremisme for børn og unge. Tabellen angiver ikke, om indsatsen allerede var i gang, før infohuset behandlede bekymringen om ekstremisme.

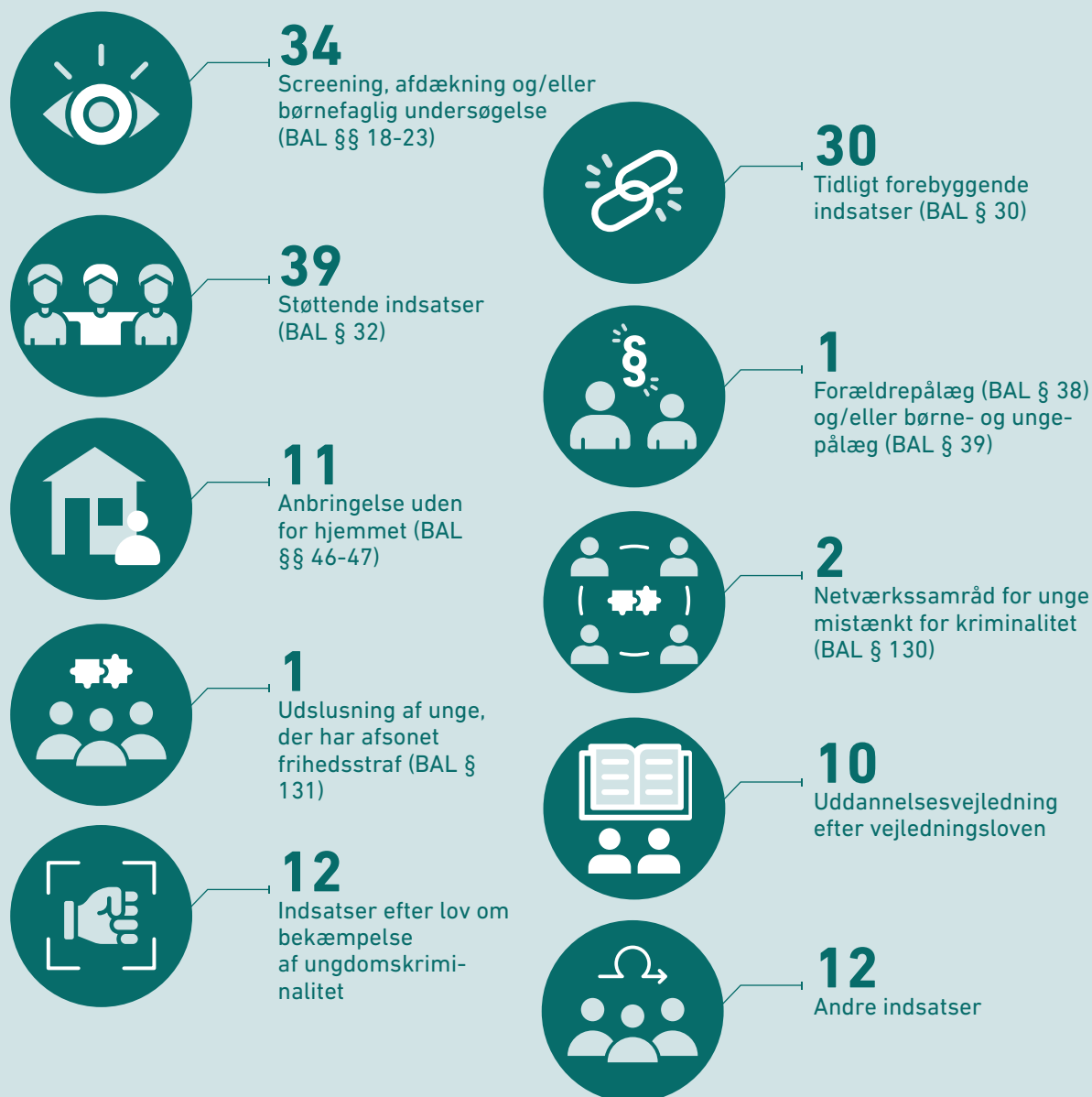
For 34 ud af 169 børn og unge er der lavet en screening, afdækning og/eller børnefaglig undersøgelse. Det svarer til 20 pct. Tidligt forebyggende indsatser er anvendt 30 gange, mens støttende indsatser er anvendt 39 gange. Støttende indsatser kan fx være praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet; udpegning af en fast kontaktperson for barnet, den unge eller hele familien; samt familiebehandling eller behandling af barnet eller den unge. Relationsarbejde kan være et vigtigt element i opgaven med at fremme en persons trivsel. Det handler om at opbygge tillid og skabe positive relationer, hvor personen kan føle sig forstået og støttet.

En interviewperson fortæller, at når det kan være svært at opbygge en relation med de unge, fokuserer de i stedet på at hjælpe med en indsats:

”Nogle gange kan det være svært at opbygge en relation, og de unge synes ikke, at det giver mening. Så forsøger vi på en anden måde, fx vil en gerne have et fritidsjob, og det kunne vi hjælpe med. Skolen har også været involveret, og vi har også haft en snak med forældrene. På den måde er der en tværfaglig indsats.”

Anbringelse uden for hjemmet er blevet anvendt 11 gange. Det skal bemærkes, at dette ikke nødvendigvis betyder, at børnene eller de unge er blevet anbragt som følge af bekymringer om ekstremisme. I flere tilfælde kan der være tale om, at barnet eller den unge allerede er anbragt, og at det i stedet er blevet anbefalet at skærpe indsatsen omkring dem.

Figur 20: Hvor mange gange i 2023-2024 har kommunen anvendt følgende indsatser i forbindelse med håndtering af bekymring for ekstremisme? Her kan I angive flere svar per person, hvis det er tilfældet.

Indsatser efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er anvendt 12 gange. Formålet med denne lovgivning er at forebygge ungdomskriminalitet gennem et Ungdomskriminalitetsnævn, der skal fastlægge målrettede individuelle forebyggende

indsatser for børn og unge i alderen 10 til 17 år, og en ungekriminalforsorg, der skal føre tilsyn med, at indsatserne gennemføres.

Tabellen viser også, at uddannelsesvejledningen efter vejledningsloven er anvendt i 10 tilfælde.

Om indsatserne fortæller de kommunale infohustovholdere, at de primært anvender kommunens eksisterende tilbudsvifte.

” Vi bruger de indsatser, der er i kommunen i forvejen. Nogle af sagerne ender forebyggende i SSP. Det er ikke registreret. Nogle er kommet og blevet en underretning, som afstedkommer støtte-kontaktperson og hjælp til forældrene.”

Dertil:

” Vi bruger mest kommunens eksisterende indsatser på de sager, der giver mest mening. Hvis der ikke er en indsats, så bevilliger vi fx en mentor.”

For nogle af bekymringerne indgår den kommunale infohustovholder i indsatsen:

” Hvis der er tunge sager, så går jeg selv ind i dem og fungerer som mentor/familievejleder. Hvis det er lettere sager, kommer min kollega (SSP-konsulent) og jeg på familien. Det er i en aftalt tidsperiode og koordineret med børne-ungerådgiveren. Så kan der evt. iværksættes en anden indsats derefter.”

Der kan også være tale om gruppeindsatser:

” Vi har også en skræddersyet gruppeindsats for unge (...) Sammen med to dygtige medarbejdere i ungehusene diskuterer de unge temaer, de selv bringer op. Det kan fx handle om fodbold. Så spiller vi fodbold med dem, og så snakker de om temperament og attitude. Vi prøver at identificere den mest risikovillige og den mest toneangivende i gruppen. De vil gerne noget andet, men de mangler rollemodeller i hjemmet. Vi gør ikke noget skjult, men ved at give dem opmærksomhed og diskutere temaer, der giver mening for de unge selv, kan vi adfærdsregulere, hjælpe dem med at håndtere hverdagen og få dem væk fra gaden.”

5.4 Indsatser over 18 år

Når det gælder indsatser for personer over 18 år, er der ofte tale om frivillige indsatser. Det betyder, at personen skal have interesse i at modtage et tilbud fra kommunen. Undersøgelsen svarer ikke på, om disse indsatser er sket før eller efter en vurdering i infohuset, ligesom den heller ikke svarer på, om personen er blevet orienteret om, at der er behandlet en bekymring for ekstremisme i infohus-regi. Der kan være forskel på, om myndigheder er eksplicitte omkring ekstremismebekymringen eller tilbyder en indsats med et indirekte formål om at forebygge ekstremisme.

190 af de samlede 359 bekymringer omhandlede personer over 18 år, hvilket svarer til 53 pct. Oversigten viser, at rådgivning og støtte til personer i risiko for radikalisering og ekstremisme er den oftest anvendte indsats. Dernæst kommer mentorstøtte samt vejledning og opkvalificering. Andre indsatser dækker bl.a. over samtaleforløb med politiet.

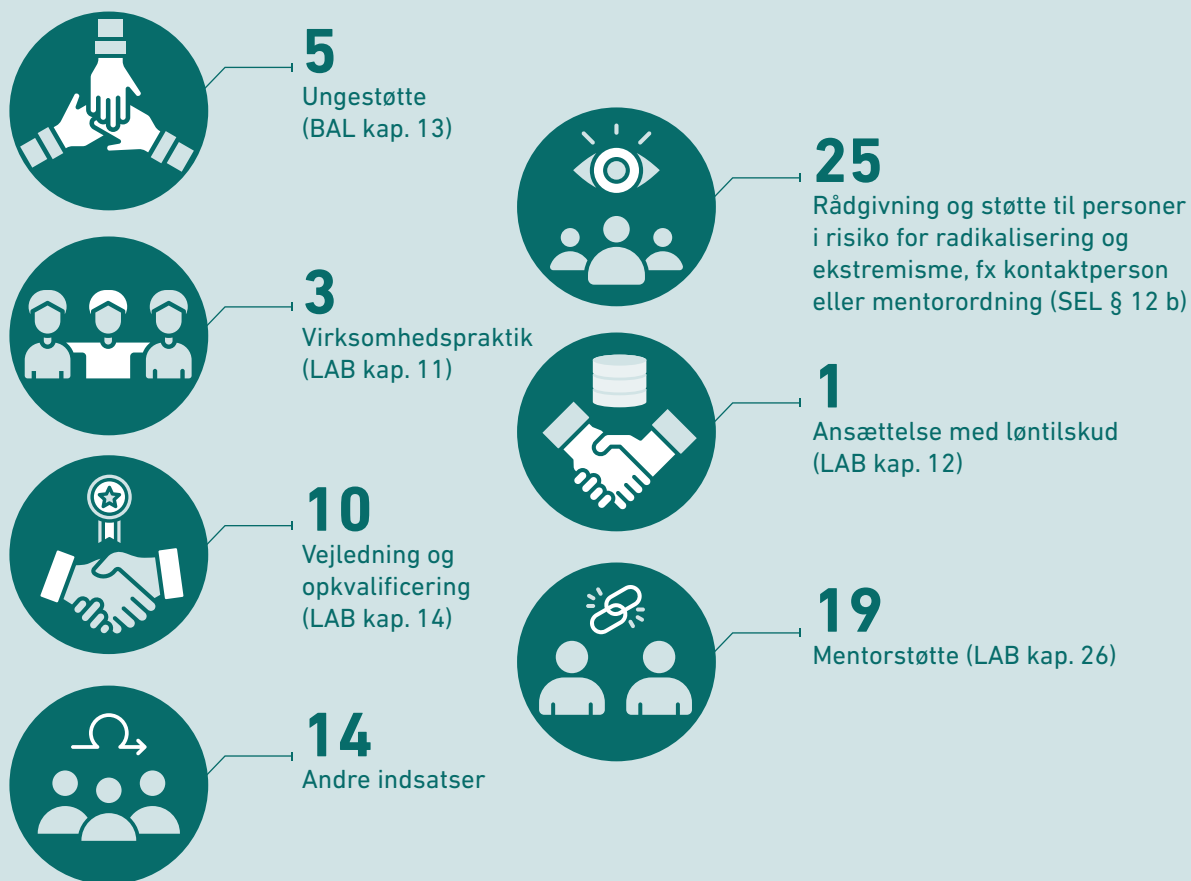
En kommunal infohustovholder uddyber deres indsatser:

” Vredeshåndtering har været godt, seks borgere har bidt på. De er stadig vrede, men har lært mere om konsekvenserne. Det har også givet mentoren et godt indblik i, hvad der fylder, og viden om, hvad der er vigtigt, fx om fritidsjob er relevant lige nu.”

En anden kommunale infohustovholder finder, at der kan være sværere at hjælpe de voksne:

” Der er flere handlingsmuligheder, når det er børn og unge, end når det er voksne. Der er ikke de samme muligheder for hjælp og støtte. (...) Det er svært at gøre meget, når det handler om en voksen. Fordi det er frivilligt.”

Figur 21: Hvor mange gange i 2023-2024 har kommunen anvendt følgende indsatser i forbindelse med håndtering af bekymring for ekstremisme? Her kan I angive flere svar per person, hvis det er tilfældet.

Samlet set er alle interviewede kommunale infohustovholdere enige om, at infohussamarbejdet gør en vigtig forskel. En udtrykker det således:

” Der er noget i det samarbejde, der fungerer, det er jeg optaget af. (...) Vi har de rette fagligheder til at vurdere og til at støtte efterfølgende. Det efterfølgende er også vigtigt. Det er her, vi som kommune har mulighed for at støtte personen, så vi undgår, at det ender i noget ekstremt.”

6. Afslutning

Denne undersøgelse har som nævnt i indledningen til formål at tilvejebringe en status over de bekymringer, som kommunerne modtager og behandler i deres infohuse, samt at give et indblik i, hvilke indsatser kommunerne igangsætter for at imødekomme bekymringerne. Dette kapitel vil kort opsummere nogle af undersøgelsens fund.

Undersøgelsen viser bl.a., at hele 65 pct. af de bekymringer, som infohusene har arbejdet videre med i løbet af 2023-2024, har omhandlet børn og unge i alderen 10-22 år. Den høje andel bekymringer om børn og unge understreger behovet for øget fokus på denne målgruppe.

Infohusene har i 2023-2024 modtaget betydeligt flere bekymringer, der relaterer sig til højreekstremisme end i 2021-2022. Samtidigt er der en lille nedgang i bekymringer relateret til ekstrem islamisme. Denne udvikling er vigtig at følge med i.

Derudover viser undersøgelsen, at psykiske udfordringer fylder væsentligt i de bekymringer, som infohusene analyserer og vurderer. 67 af landets infohus kommuner har vurderet bekymringer knyttet til psykiatrisk diagnose og/eller kognitive vanskeligheder, og i 34 pct. af bekymringerne var der *doku-*

menteret viden om en psykiatrisk diagnose. Dette er også en betydelig udfordring, som bør adresseres.

I en del af de bekymringer, der er arbejdet med i infohus-regi, har hhv. personens onlineliv, skoletrust, kvindehad og antisemitisme også indgået. Det betyder, at det er et bredt spektrum af problemstillinger, som indgår i de analyser, infohusene foretager, og som de forsøger at adressere.

For at understøtte de kommunale infohustovholdere og andre myndigheder, som indgår i infohussamarbejdet, har CDE igangsat en række initiativer, der specifikt hjælper frontpersonale til bedre at kunne opspore og håndtere disse udfordringer. Det er fx gennem fokuseret rådgivning, ekspertoplæg og kurser.

CDE vil desuden præsentere nærværende undersøgelse på kommende møder i infohus netværk, som er et mødeforum i hver af landets 12 politikredse, hvor politi, kommuner og andre relevante aktører vidensdeler og erfaringsudveksler om aktuelle emner. Her ønsker CDE at drøfte undersøgelsens vigtigste fund med de lokale aktører og sammen drøfte, hvordan udfordringerne bedst imødekommes.

Kontakt CDE ved behov for viden, strategisk rådgivning og sparring

Se hvad vi kan hjælpe med her: [Rådgivning — stop ekstremisme.dk](https://www.stopekstremisme.dk).

CDE kan kontaktes på e-mail: ekstremisme@us.dk eller telefon 72 14 22 14.

Ved bekymring for en borger: Kontakt hotline mod radikaliserings på telefon 41 74 90 90 kl. 8-22

Litteraturliste

Center for Dokumentation og Indsats mod Ekstremisme m.fl., *Samarbejdsmodel for infohuse*, august 2020, stopekstremisme.dk/filer/samarbejdsmodel-for-infohuse-august-2020.pdf, tilgået 1. juli 2025

Center for Dokumentation og Indsats mod Ekstremisme, *Status på forebyggelse af ekstremisme i de danske kommuner 2021-2022*, september 2023, [Status på forebyggelse af ekstremisme i de danske kommuner 2021-2022 — stopekstremisme.dk](https://stopekstremisme.dk/status-pa-forebyggelse-af-ekstremisme-i-de-danske-kommuner-2021-2022), tilgået 1. juli 2025

Center for Dokumentation og Indsats mod Ekstremisme, *Lovgivningens muligheder for sociale indsatser til forebyggelse af ekstremisme. En håndbog for kommunerne*, oktober 2024, [Haandbog-for-kommuner Muligheder-for-sociale-indsatser - oktober 2024.pdf](https://stopekstremisme.dk/publikationer/ekstrem-islamisme-online-2013-aktuelle-tendenser-og-tidlig-forebyggelse), tilgået 1. juli 2025

Center for Dokumentation og Indsats mod Ekstremisme, *Ekstrem islamisme online, aktuelle tendenser og tidlig forebyggelse*, december 2024, <https://stopekstremisme.dk/publikationer/ekstrem-islamisme-online-2013-aktuelle-tendenser-og-tidlig-forebyggelse>, tilgået 1. juli 2025

Center for Terroranalyse, PET, *Vurdering af terrortruslen mod Danmark*, 1. marts 2024, <https://pet.dk/-/media/mediefiler/pet/dokumenter/analyser-og-vurderinger/vurdering-af-terrortruslen-mod-danmark/vurdering-af-terrortruslen-mod-danmark-2024.pdf>, tilgået 1. juli 2025

Center for Terroranalyse, PET, *Onlineplatforme og ekstremistiske miljøer i Danmark*, marts 2025, <https://pet.dk/-/media/mediefiler/pet/dokumenter/analyser-og-vurderinger/onlineanalyse-ukl.pdf>, tilgået 1. juli 2025

Center for Terroranalyse, PET, *Vurdering af terrortruslen mod Danmark*, 2025, <https://pet.dk/-/media/mediefiler/pet/dokumenter/analyser-og-vurderinger/vtd2025-dk-endelig.pdf>, tilgået 1. juli 2025

Danmarks Statistik, *Nyt fra Danmarks Statistik – Danmark bruger sociale medier mest i EU*, 17. august 2023, <https://www.dst.dk/Site/Dst/Udgivelser/nyt/GetPdf.aspx?cid=46771>, tilgået 1. juli 2025

Danmarks Statistik, *Nyt fra Danmarks Statistik – Unge får nyheder på sociale medier – ældre på TV*, 22. januar 2024, <https://www.dst.dk/Site/Dst/Udgivelser/nyt/GetPdf.aspx?cid=46997>, tilgået 1. juli 2025

Justitsministeriet, *Vejledning om udveksling af personoplysninger som led i indsatsen mod radikalisering og ekstremisme - med særligt fokus på infohusene*, august 2020, https://www.justitsministeriet.dk/sites/default/files/media/Arbejdsomraader/Data-beskyttelse/vejledning_om_udveksling_af_personoplysninger_som_led_i_indsatsen_mod_radikalisering_og_ekstremisme.pdf, tilgået 1. juli 2025

Sikkerhedsbranchen, *Sikkerhedsbranchens vejledning 1, Udmøntning af PLOV-beredskabsplaner, overvejelser om lokale forhold, tekniske foranstaltninger og hensigtsmæssig adfærd*, 2024. <https://www.sikkerhedsbranchen.dk/wp-content/uploads/Udmøntning-af-PLOV-beredskabsplaner.pdf>, tilgået 1. juli 2025

**Center for Dokumentation
og Indsats mod Ekstremisme**